

Jalb indirekte at støtte provisoriske Forsvarsforanstaltninger, hvorledes skete det da? Med hvilken Motivering? Ja, man søgte meget godt, at Uvillien blandt Medlemmerne fortrinsvis var vendt mod Landbefæstningen, at der derimod var mindre Modstand mod at udføre visse Foranstaltninger paa Søbefæstningens Omraade. Derom kunde der siges, at Kjøbenhavn i dette Dieblik er befæstet paa Søfiden; at foretage noget Mere paa denne Front vilde altsaa egentlig ikke være at etablere noget Nyt, men kun at udvikle noget alt Tilstedeværende. Da man nu begyndte paa de to meget omtalte Forter, Charlottenlunds Fortet og Kastrop Fortet, saa hed det derfor ikke, at det var Landbefæstningens Kløiforter. Nei, det fik andre Klæder paa og blev en Del af Søbefæstningen. De ligge jo mellem Land- og Søbefæstningen og kunde derfor efter Omstændighederne regnes med til det Ene eller til det Andet. Hidtil havde de været regnede med til Landbefæstningen; men da det nu gjaldt om at faae begyndt paa dette, saa hed det nu, at de regnedes med som en Del af Søbefæstningen, og jeg tror, det var som saadan, som formodet Ved af Søbefæstningen, at de overhovedet fik den indirekte Støtte i Landstthinget, som laa i Landstthingets Afstemning over Finantslovsforslaget paa et tidligere Stadium. Jeg skal nævne et andet Eksempel. Der er en Tvetydighed til Stede mellem de to Betegnelser i Feltbefæstningen og permanent Befæstning, og man har brugt disse forskjellige Betegnelser, alt eftersom, antager jeg, Tilhørerne vare mere eller mindre stemte til den ene eller den anden Side. Snart hed det, at det var kun en Del af en Feltbefæstning, at det altsaa kun var en Foranstaltning af mindre Betydning, af den Slags Ting, som jo skulde gøres i Tilfælde af en Krig osv. Ja, man hørte en Forklaring, som jeg tror, endogsaa blev gjentaget i en Landstthingsbetænkning, hvor det hed, at det var kun Foranstaltninger, som vare tilsigtede for at kunne forsvare et ubefæstet Kjøbenhavn. Det er en ganske pudsig Betragtning, at man opfører Fæstningsværker for at forsvare et ubefæstet Kjøbenhavn. Ja, det gjør man altid, naar man anlægger Fæstninger. Inden Fæstningen er anlagt, saa er det et ubefæstet Punkt, og naar Fæstningen er anlagt, saa er det et befæstet Punkt. Den Forklaring var derfor ganske genial, at disse Foranstaltninger kun var anlagte for at forsvare et ubefæstet Kjøbenhavn. Men til andre Tider, i andre Kredse, paa andre Steder løb Talen anderledes, saa hed det, at nu var der begyndt paa at gennemføre Kjøbenhavns perma-

nente Landbefæstning, og at det var denne Regerings store Fortjeneste og Ære, at den havde faaet sat dette store Arbejde i Gang. Se, det er to forskjellige Forklaringer, men saa lyder der en tredie, og det er, at det er ganske vist permanente Befæstninger, der nu opføres; det er ikke, hvad man kalder Feltbefæstningsforanstaltninger. Nei, det er store murede Arbejder, kassematerede o. s. v. Alt, hvad der hører til en permanent Befæstning. Men, siger man, det er permanente Anlæg, som kun ere beregnede paa at støtte en eventuel Feltbefæstning. Det var altsaa en Forklaring, som laa midt imellem. Derom er nu det Mærkelige at sige, at ad den Vej har Ministeriet aabnet sig Udgang til saa listigen at faae det gjort Altsammen; thi den permanente Befæstning vil Ingen kunne vise, som ikke kan tjene til Støtte for en Feltbefæstning. Det gjør forøvrigt en ministeriel Forsfatter i Berlingske Tidende for i Aftes meget rigtig opmærksom paa, at den bedste Støtte for en eventuel Feltbefæstning vilde være hele den permanente Befæstning gennemført; thi den forudsætter alligevel en Feltbefæstning; der er jo en Mængde Foranstaltninger, der skulle træffes i Tilfælde af en Krig som provisorisk Feltbefæstning, selv om det hele Fæstningsanlæg er lavet. Altsaa vilde det, naar det Altsammen var lavet, være den bedste Støtte for en Feltbefæstning. Det er disse uklare Forklaringer, om jeg saa maa sige, der give det Hele et tvetydigt Præg, og — jeg kan soie til — ogsaa et uhyggeligt Præg. Man kan ikke faae Rede paa, hvad det er, der udføres, og hvad det er, der tilsigtes, og den ærede Krigsminister har jo ogsaa gjentagende vægret sig ved at svare paa Forespørgsler i Landstthinget om, hvor hans Plan førte, og hvad han tænkte at kunne udføre gennem sine provisoriske Anlæg.

Ved Siden af de Ting, som Ministeren selv udfører, eller Statsforetagender se vi en anden Strøm gaa jevnfides; det er disse Befæstningsanlæg, der foretages med private Kræfter. Vi se det særly, at Privatmænd faae Tilladelse til at gennemføre en Befæstning, til at gjøre Hovedsladen til Fæstning. Der er sikkert Mange, og — jeg er overbevist om — ogsaa i Regeringens Benner's Kredse Mange, som ikke billige dette, som ikke kunne forjone sig med, at det skal kunne lægges i private Mænds Hænder at bestemme en Ting af den uhyre Bigtighed for Landet, at have Afgjørelsen af det Spørgsmaal, om Landets Hovedstad skal være en Fæstning eller ei — at det skal blive Gjenstand for privat Afgjørelse. Jeg